

[Ove Fich]

skulle jo nødig risikere, at en række virksomheder, som ellers er sunde, på grund af denne situation går konkurs.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Virksomhedernes assistancemuligheder inden for Industriministeriets område består først og fremmest i eksportkreditforsikringen.

Jeg skal lige til indledning nævne, at da krisen opstod her sidste efterår, lavede vi en rapport i samarbejde med erhvervene for at vurdere, hvor store problemer virksomhederne kunne få. Det viste sig selvfølgelig for enkelte virksomheder at være nogle større beløb, men sammenlagt ikke noget voldsomt problem.

De virksomheder, som har forsikret sig i Eksportkreditrådet, vil, hvis de i øvrigt opfylder garantibetingelserne, kunne få erstatning for manglende betalinger som følge af Golfkrisen. Det gælder også fremover, idet Eksportkreditrådet naturligvis udviser en større forsigtighed i den nuværende situation.

Ud over allerede afskibede leverancer har eksportørerne også haft mulighed for at sikre sig mod, at varer fremstillet med henblik på eksport til området ikke kan leveres og dermed betales.

Jeg forstår spørgeren sådan, at han tænker på den situation, hvor en virksomhed, der tidligere har eksporteret til Golfområdet, nu af den ene eller anden årsag ikke har mulighed for at fortsætte eksporten. Og i dét tilfælde bærer virksomhederne som i ethvert andet tilfælde, hvor en eksport standser, selv risikoen.

Jeg mener også, at den risiko bør bæres af virksomhederne selv, også selv om det i visse tilfælde kan have afgørende betydning for virksomheden, som har satset hårdt på eksporten til enkeltlande.

Jeg agter således ikke – af hensyn til præcedensvirkningerne – at tage initiativer til, at staten skal gå ind og dække en sådan risiko i den nuværende situation i Golfen, idet det kan få meget store afsmittende effekter på andre områder, hvor der udbryder en konflikt af den ene eller anden art.

Men jeg kan samtidig oplyse, at det på EF-plan har været drøftet, om virksomheder kan rejse erstatningskrav mod EF som følge af embargoen over for Irak. Kommissionen har i den forbindelse udtalt, at der ikke i Fællesskabet er etableret noget princip om erstatningsret som

følge af en sådan lovgivning. Men under drøftelserne af problemet er det i EF i øvrigt kommet frem, at medlemsstaterne ikke er tilbøjelige til at yde erstatning for virksomhedernes eksporttab generelt.

Ove Fich (S):

Jeg vil gerne takke for svaret, også selv om jeg ikke er tilfreds med det. Hovedproblemet består således i, at virksomhederne ikke kan færdigforhandle nye kontrakter og derved er tvunget til at eksportere til nye lande. Men det er ikke så let fra den ene dag til den anden at ændre sine eksportfremstød – det tager tid at komme ind på nye markeder – og derfor ender måske ikke mange, men dog nogle virksomheder i en ganske alvorlig situation, som de er uforskyldt i. Og jeg vil gerne gentage, at det, jeg taler om her, er sunde virksomheder, som vi har brug for også den dag, krisen i Golfen er ovre.

Men jeg forstår ministerens svar således, at det er noget, ministeren ikke agter at gøre noget ved. Er det korrekt forstået?

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Nu forstår jeg, at det drejer sig om forhandling af nye kontrakter; jeg har tidligere forstået, at det drejede sig om konkurser og andet.

Vedrørende forhandling af nye kontrakter er det jo korrekt, at dette, at der opstår et oprør i en stat et eller andet sted i verden, som man har en eksport til, at der opstår en krigssituation i Golfen, eller at der opstår et kraftigt valutafald på det amerikanske marked, som det også har været tilfældet, er en del af en eksporterende virksomheds risiko, og i øvrigt er det generelt i EF-landene i dag erkendt, at det er svært at tage højde for den slags ting.

Men vi kan gøre noget på andre måder, og bl.a. har jeg forespurgt hos justitsministeren og fået oplyst, at der i sådanne situationer er mulighed for at få behandlet eventuelle likviditetsproblemer specielt i henhold til de regler, der findes om konkurs og betalingsstandsning. Så de virksomheder, der eventuelt af den årsag kommer ud i problemer, kan naturligvis gå den vej rundt. Men det er et spørgsmål, der hører under et andet ministerområde.

Men dette at give en eller anden form for støtte til virksomheder, som måske kunne have opnået en kontrakt – det ved vi jo ikke engang om de kunne, selv om jeg har respekt for, at